

התוכנית הסודית, הנרקמת מזמן: להעביר את נכסי „אל-על“ בלי החובו

שולל הפרוטקציונרים תמורת מיליונים לבחירות

ראש-ממשלה כגון תמים

ח"כ שפירא פיקח

שך שריר טוחר

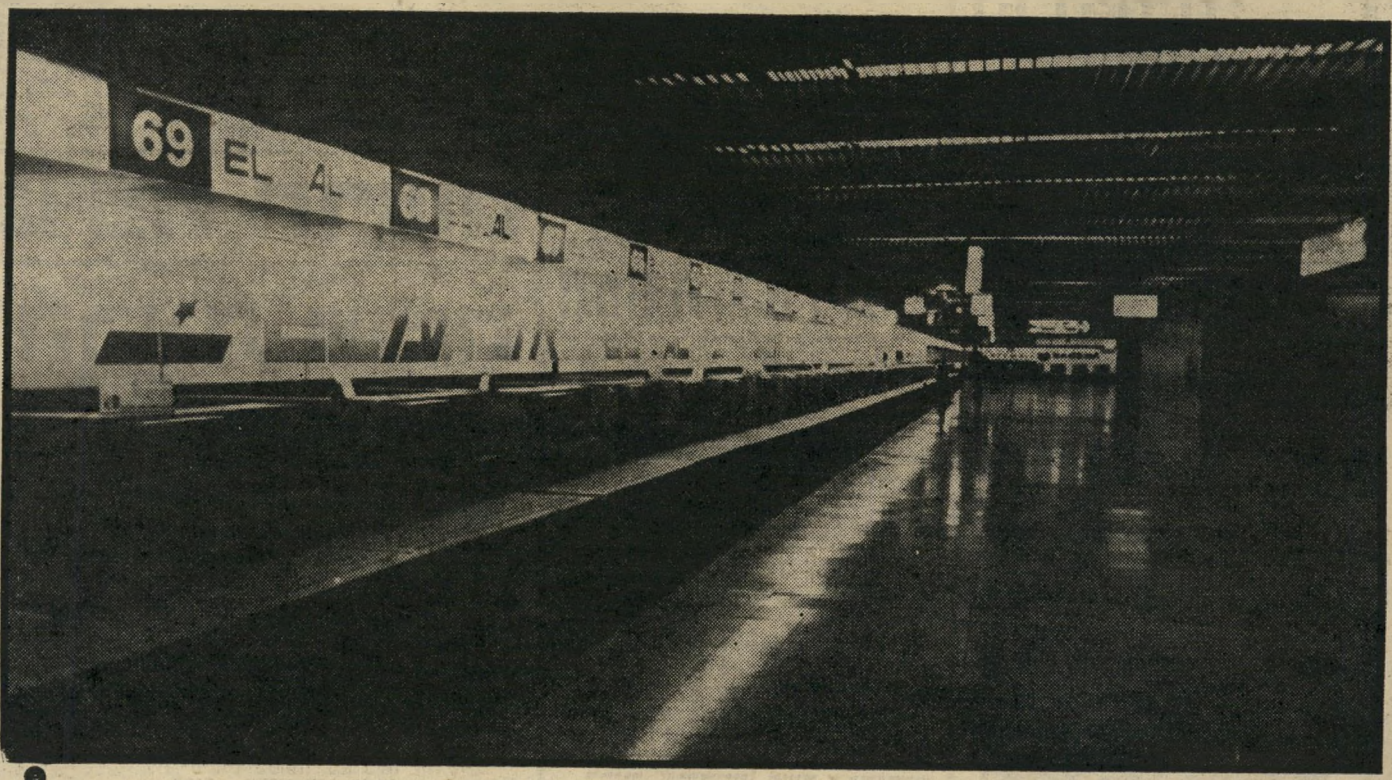
לא-על יש היום צי של 17 מטוסים, ששניים מהם חכורים, ור אינם שייכים לחברה. שמונה מן בין המטוסים הם מדגם מיושן יחסית, בואינג 707, מטוס מסוג זה, מחירו כשהוא נמכר ביד שניה, נע בין מיליון ומיליון וחצי דולר.

לחברה יש גם שמונה מטוסי ענק חדשים יותר, מדגם בואינג 747, מחירו של מטוס כזה יכול לנוע בין 25 מיליון דולר כשהוא נמכר מיד שניה, ובין 47 מיליוני

דולר לחברות רבות במשק. השרים ארליך, פת ושריר ייצגו בנאמנות רבה את האינטרסים של המיליארדר הישראלי-יפאני שאל אייזנברג. בתקופה האחרונה חל קרע בין פת וארליך ובין שריר. גם שריר ניסה להעמיד פנים שנותקו קשריו עם אנשיו של אייזנברג במיפלגה — אך לא מכבר העניק להם משרדה-התיירות זיכיון גדול לפיתוח יס-המלח. השר יצחק ברמן היה פרקליטן של חברות-ענק זרות, שלכמה מהן

התחייבות כספית כה גדולה. אך כבר עתה מתחילים גישור שים. לצורך קניית אל-על יהיה צורך ביצירת גוף כלכלי המכור נה בלשון הכלכלנים „קונסורציום“ לא קשה להעלות על הדעת שתברות-ענק כמו החברה-לישראל

הראשונה ובין העיסקה השניה טמון בחובות האדירים של אל-על, המסתכמים בעשרות מיליוני דולרים. אך חובות אלה, המדינה ערבה להם. אם תחליט ממשלת ישראל לחסל את אל-על, למכור את נכסיה, לפטר את העובדים,

מראה נמר-התעופה בשבת אחרי הפסקת הטיסות שמחה ושימחון

א' (הנשלטת על-ידי בנקדיסקונט והברון רוטשילד) והחברה-לישראל ב' (הנשלטת על-ידי בנק-המזרחי של המפד"ל) יחברו יחד עם גורמים סרטיים כמו המיליארדר אייזנברג, אנשי קבוצתו של השר יעקב מרדור ושל הח"כ יגאל הורביץ, כדי ליצור קונסורציום כזה, שיקבל לידיו את נכסי אל-על ויפעיל חברת-תעופה שתזכה לתנאים מועדפים. בינתיים, הזמן אינו דוחק לאנשי הליכוד. הם יודעים שאין טוב מן הזמן העובר כדי להרגיע את ההתמרמרות הציבורית הרחבה, ולהרגיל את העם בישראל לחיי סולה של אל-על, ואז אפשר יהיה למכור את החברה לפרוטקציונרים של הליכוד ללא בעיות מיוחדות. לא מן הנמנע גם, שכדי להשקיע את המערך, ינתן נתח מהפגרו של אל-על גם לבעלי האינטרסים

ולקחת על עצמה את כיסוי החובות, יעשו הפרוטקציונרים שיקנו את אל-על עסק מצויין.

יגלגל עיניים למעלה

זוהי בריוק המזימה. מנחם בגין מגלגל עיניים תמימות כלפי מעלה, ובסיוע ה' מיספרים שיגיש לו שר האוצר יורם ארידור, הוא יטען שמשא אל-על קשה מדי לישראל העניה, ואין ברירה אלא למכור את החברה — בתנאים שתוארו כאן. כרגע עדיין אין קונים מוגדרים לאל-על, ועדיין אין שום הצעות רציניות. אין בכך פלא. הסכומים שמדובר בהם הינם אדירים בקנה המידה של המשק הישראלי. אין אדם יחיד או חברה יחידה בישראל היכולים לקחת על עצמם

דולרים כשהוא בבית-החרושת. ביחד מגיע שווי צי מטוסי החברה לה לכסום של כ-300 מיליון דולר. אך זהו רק חלק מנכסי החברה, שיש לה גם צי מיכליות, חלפים, ובעיקר — נכסי דלא-ניידי ורשת משרדים בכל הערים הגדולות בעולם המערבי. בהערכה גסה אפי שר לאמוד את שווייה של החברה בחצי מיליארד דולר, שהם יותר ממאה מיליארד לירות. מי שיקנה את אל-על במחיר כזה, יעשה עסק גרוע מאוד אם יירש את כל צוות-העובדים, את חובות החברה, ואת איסור הפעולה בשבתות ובחגים. אך מי שיקנה את נכסי החברה ואת רישיון-ההפעלה שלה, את הזכות להעסיק מחדש את רוב העובדים, את רשת המכירות של אל-על, ויוכל לטוס גם בשבתות ובחגים — יעשה עסק מצויין. ההבדל העיקרי בין העיסקה

היו גם אינטרסים מקומיים. כמעט כל אחד ואחד מחברי-הכנסת של הליברלים מייצג באורח ישיר או עקיף בעלי אינטרסים כלכליים.

עסק גרוע או עסק מצויין?

אכן, לא חלף זמן רב, עד ששפירא יכול היה לבוא אל ראש-הממשלה מנחם בגין, ולבשר לו שאינו צריך לחשוש מן הליברלים. הם לא יכשילו אותו, לא בממשלה ולא בכנסת, כאשר יודיע על כוונתו לקיים את הסעיף של אל-על בהסכם הקואליציוני. שפירא הבטיח לבגין גם את תמיכתם של כמה משרי חרות, שמהם בגין אינו חושש ממילא. החשבון הכלכלי שעשו העסק-נים של הליכוד היה זה:

הכלכליים השולטים במיפלגה בקונסורציום שיקנה את אל-על אפשי יהיה לשתף גם את קו הענק כלל (הנשלט על-ידי הפועלים) או את חברת-העו של ההסתדרות. הרווח לליכוד הוא ברור: על תימכר לפני הבחירות, אם יהיו בעוד שנה, ובין אם קיימו במועדן. הפרוטקציונרים שיקנו אותה יידעו להודות יפה, ולממן את מסע-הבחירות האוצר לממן מיבצעי הנחות לק מתנות במימדים אדירים הכסף שיוזרם לקופת-המדינה שלכמה פרנקל